

200705302/1.

Datum uitspraak: 20 augustus 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/6751 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 27 april 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 februari 2007 heeft de Minister van Justitie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 april 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, (hierna: de rechtbank) het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 26 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De aangevallen uitspraak is een uitspraak van de rechtbank na toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht. Hiertegen kan gelet op artikel 37, tweede lid, aanhef en onder a van de Wet op de Raad van State geen hoger beroep worden ingesteld.

2.2. De Afdeling is kennelijk onbevoegd van het hoger beroep kennis te nemen.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart zich onbevoegd van het hoger beroep kennis te nemen.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. Y.M. van Soest-Ahlers, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

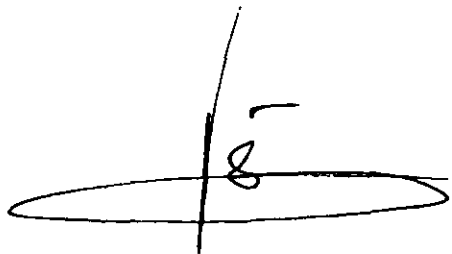
w.g. Van Soest-Ahlers
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 20 augustus 2007

343-562.

Verzonden: 20 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle
sector bestuursrecht
enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken

AFSCHRIFT

Awb 07/6751

UITSpraak

inzake:

geboren op
van Iraanse nationaliteit,
IND dossiernummer 9805.02.8006,
gemachtigde: mr. S. Coenen, advocaat te Utrecht,
eiser;

tegen:

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,
als rechtsoptvolger van de Minister van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Op 25 september 2006 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 12 februari 2007 heeft verweerder de aanvraag afgewezen, omdat Duitsland verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.
- 1.2 Bij brief van 13 februari 2007 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brief van 7 maart 2007.

2 Overwegingen

- 2.1 Op 17 maart 2003 is de Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (Vo 343/2003) in werking getreden. Vo 343/2003 is van toepassing op asielverzoeken die zijn ingediend vanaf 1 september 2003.
- 2.2 Ingevolge artikel 30, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.
- 2.3 Duitsland heeft op 10 januari 2007 het terugnameverzoek op grond van artikel 13 juncto 16, eerste lid, onder e, Vo 343/2003 aanvaard.
- 2.4 Eiser heeft aangevoerd dat er sprake zal zijn van indirect refoulement indien hij door Nederland aan Duitsland zal worden overgedragen. Eiser heeft immers te vrezen voor uitzetting door Duitsland naar Iran, aangezien Duitsland geen beleid kent inzake uit Iran afkomstige bekeerde moslims.

regnr: Awb 07/6751

-2-

-
- 2.5 De rechtbank overweegt als volgt.
- 2.6 Artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003 geeft verweerder het recht om, in afwijking van het bepaalde in artikel 3, eerste lid, juncto de artikelen 5 tot en met 14, Vo 343/2003 het asielverzoek te behandelen.
- 2.7 Blijkens de tekst van paragraaf C1/2.3.4, Vreemdelingencirculaire 2000, voert verweerder als beleid dat er in zijn algemeenheid van mag worden uitgegaan dat de lidstaten het beginsel van non-refoulement eerbiedigen. Indien de vreemdeling op grond van concrete, op de individuele zaak betrokken feiten en omstandigheden aannemelijk maakt dat dit in zijn zaak anders is trekt verweerder met toepassing van artikel 3, tweede lid, Vo 343/2000 de behandeling van het asielverzoek aan zich.
- 2.8 Het door verweerder in dit verband gevoerde beleid is niet onredelijk. Uit het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 7 maart 2000 (JV 2000/103) volgt dat sprake moet zijn van een reëel risico dat de vreemdeling door de verantwoordelijke lidstaat in strijd met het (Europees) Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) zal worden teruggezonden naar het land van herkomst. De vreemdeling die zich daarop beroept zal dan ook moeten motiveren en aannemelijk maken dat de verantwoordelijke lidstaat hem in strijd met artikel 3 EVRM zal terugzenden. Daartoe zal moeten blijken welke feiten en omstandigheden in de procedure in Duitsland naar voren zijn gebracht en wat daaromtrent is overwogen.
- 2.9 Nu eiser geen stukken uit die procedure heeft overgelegd heeft eiser niet aannemelijk gemaakt dat indirect refoulement dreigt. Voorts heeft eiser naar het oordeel van de rechtbank niet aannemelijk gemaakt dat er sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden die niet aan de orde kunnen worden gesteld in een (herhaalde) procedure in Duitsland. De omstandigheid dat Nederland, in tegenstelling tot Duitsland, een speciaal beleid voert inzake uit Iran afkomstige bekeerde moslims, is geen concrete aanwijzing aan de hand waarvan eiser aannemelijk heeft gemaakt dat Duitsland de op dat land rustende internationale verplichtingen jegens eiser niet zal nakomen. Verweerder is derhalve niet gehouden de behandeling van het asielverzoek om deze reden aan zich te trekken.
- 2.10 Uit het voorgaande volgt dat het beroep kennelijk ongegrond is, zodat aanleiding bestaat het onderzoek te sluiten en uitspraak te doen met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht.
- 2.11 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

regnr:

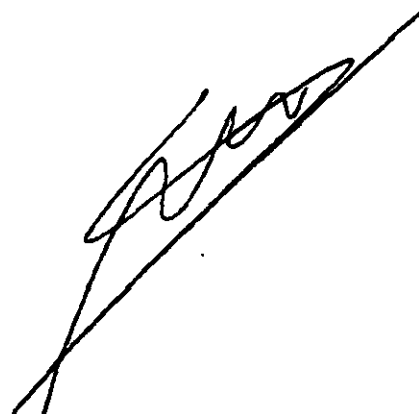
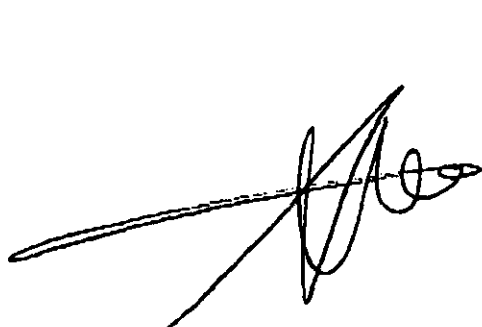
Awb 07/6751

-3-

3 BESLISSING

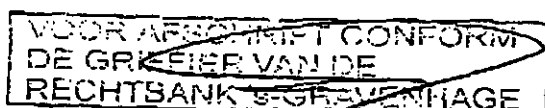
De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

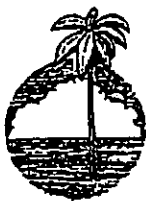
Deze uitspraak is gedaan door mr. E.W. Akkerman en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. A. Wisman als griffier op **27 APR 2007**

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de datum van verzending verzet worden gedaan bij de rechtbank (artikel 8:55 j° 6:7 Awb). De indiener van het verzetschrift kan daarbij vragen in de gelegenheid te worden gesteld over het verzet te worden gehoord.

Afschrift verzonden: **27 APR 2007**

ADVOCATENKANTOOR PALM

Maliebaan 39 A
3581 CC Utrecht
T: 030 234 11 50
F: 030 234 11 53

mr B.A. Palm
mr S. Coenen
mw. A. Lewa (chef de bureau)

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
4657 B	26 JUL 2007
ZAAKNR. 200705302	
AAN: 6	
BEHANDELD: DD:	PAR:

HOGER BEROEPSCHRIFT (ASIEL)

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

PER FAX: 070 - 365 13 80

Ten behoeve van de vreemdeling

Achternaam:	
Voornamen:	
Geboortedatum:	
Nationaliteit:	Iraanse
Geslacht:	m
Woon- of verblijfplaats:	p/a advocaat

te dezer zake domicilie kiezende ten kantore van zijn gemachtigde aan de Maliebaan 39A te (3581 CC) Utrecht.

Gegevens van de door bovengenoemde vreemdeling tot het indienen van dit hoger beroep bepaaldelijk gevolmachtigde

Naam gemachtigde:	mr B.A. Palm
Kantoor:	Advocatenkantoor Palm
Adres:	Maliebaan 39A
Postcode:	3581 CC
Plaats:	Utrecht
Telefoon:	030 234 11 50
Fax:	030 234 11 53
Dossiernummer:	0608.32

Omschrijving uitspraak

Instantie:	Vreemdelingenkamer rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle-Lelystad
Registratienummers:	Awb 07/6751
Datum uitspraak:	27/04/07
Datum verzending afschrift:	idem

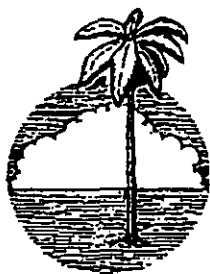
Advocatenkantoor Palm B.V. is ingeschreven bij de Kamer van Koophandel te Utrecht (nr 30205111).

Alle opdrachten worden aanvaard en uitgevoerd onder algemene voorwaarden, gedeponeerd bij de Kamer van Koophandel, welke u op verzoek worden toegezonden.

Advocatenkantoor Palm B.V. is aangesloten bij de Geschillencommissie Advocatuur.

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat onder de beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.

Stichting Nederlandse ARN 611/01 nummer 43 63 30 117

ADVOCATENKANTOOR PALM

GRIEVEN:

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak waarvan hoger beroep en voert daartoe het volgende aan.

1. Ten onrechte concludeert de rechtbank dat verweerder juist geoordeeld heeft door te stellen dat appellant niet aannemelijk zou hebben gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting indirect een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Immers, appellant heeft, anders dan de rechtbank meent, voldoende aannemelijk gemaakt dat er sprake zou zijn van het risico van indirect refoulement indien appellant naar Duitsland verwijderd zou worden.
2. De rechtbank meent dat appellant ter adstructie van het onder punt 1 genoemde heeft nagelaten aan te tonen welke feiten en omstandigheden in de procedure in Duitsland naar voren zijn gebracht en wat daartoe is overwogen. Appellant stelt zich echter op het standpunt dat voorgaande hem ten onrechte door de rechtbank wordt tegengeworpen. De rechtbank motiveert haar oordeel dat verweerder gevolgd kan worden in haar redenering naar de mening van appellant niet voldoende en handelt in strijd met 3:46 AWB.
3. Ten onrechte gaat de rechtbank niet inhoudelijk en gemotiveerd in op de klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met het door appellant naar voren gebrachte relaas. Immers, het is de rechtbank bekend dat appellant sinds 1998 in Nederland heeft verbleven na zijn eerste asielaanvraag hier te lande, slechts kort in Duitsland heeft verbleven na hier te lande uitgeprocedeerd te zijn geraakt en door zijn beslissing destijds nu, ondanks zijn bekering tot het christendom en het feit dat hij onder de oude vreemdelingenwet asiel heeft aangevraagd nu geen kans krijgt in Nederland in aanmerking te komen voor behandeling conform het speciale beleid voor Iraanse christenen, noch conform het speciale beleid ter afwikkeling van de nalatenschap van de oude vreemdelingenwet.
4. Gezien bovenstaande meent de rechtbank ten onrechte dat verweerder geen gebruik had dienen te maken van het bepaalde in art. 3 lid 2 Vo. 343/2003.
5. De rechtbank beslist gezien bovenstaande ten onrechte dat het beroep ongegrond zou zijn en dat derhalve geen proceskostenveroordeling wordt toegekend.

Verzocht wordt bovengenoemde uitspraak te vernietigen, de beroepen in eerste aanleg alsnog gegrond te verklaren, onder veroordeling van verweerder in de kosten van de procedure.

Utrecht, 26 juli 2007

Gemachtigde

Bijlage: de uitspraak waarvan hoger beroep

*